

वा० रा०

॥४५॥

भ्रुकुटिं सन्निरुध्य सन्निबध्य ॥१६॥ प्रहरणमायुधं तदर्थं सर्वतः प्रसृतमिति शेषः ॥ तादृशसालमवलाकयदित्यर्थः ॥ दशनच्छदमधरं संदष्टदशनच्छदं यथाभवति तथा ॥१७॥
समुक्षिप्य भ्रामयित्वा हतोमारितः ॥१८॥१९॥ जातस्वेदोरोषादिति शेषः ॥ ननु श्रमादिति अयं रोषोपि भगवतारोपित एव नटवन्नतु वास्तवः ॥ मानुषत्वस्थिरीकरणायेति बो-
ध्यं ॥ रक्तवर्णेन भागेऽपांगभागे लोचने यस्य सः ॥ सहस्रेणानंतेन ॥२०॥ बाणांतराद्वाणक्षतविवरात्प्रस्रवणस्य प्रस्रवणाख्यस्य परिस्रवः प्रवाहः ॥२१॥ विकलः परवशः कृतो न तु

एवमुक्त्वा ततो रामं संरुध्य भ्रुकुटिततः ॥ सददर्शमहासालमविदूरे निशाचरः ॥१६॥ रणे प्रहरणस्यार्थं सर्वतोऽद्यवलोकयन् ॥ स त-
मुत्पाटयामास संदष्टदशनच्छदं ॥१७॥ तं समुक्षिप्य बाहुभ्यां विनर्दित्वा महाबलः ॥ राममुद्दिश्य चिक्षेप हतस्त्वमिति चाब्रवीत् ॥१८॥
तमापतंतं बाणौघैश्छित्त्वा रामः प्रतापवान् ॥ रोषमाहारयत्तीव्रं निहतुं समरे खरं ॥१९॥ जातस्वेदस्ततो रामो रोषरक्तांतलोचनः ॥ नि-
र्विभेदसहस्रेण बाणानां समरे खरं ॥२०॥ तस्य बाणांतराद्रक्तं बहुमुस्त्रावफेनिलं ॥ गिरेः प्रस्रवणस्येव धाराणां च परिस्रवः ॥२१॥ वि-
कलः सरुतो बाणैः खरो रामेण संयुगे ॥ मत्तोरुधिरगंधेन तमेवाभ्यद्रवत द्रुतं ॥२२॥ तमापतंतं संक्रुद्धं कृतास्त्रोरुधिराप्नुतं ॥ अपासर्पद्वि-
त्रिपदं किंचित्त्वरितविक्रमः ॥२३॥ ततः पावकसंकाशं वधाय समरेशरं ॥ खरस्य रामो जग्राह ब्रह्मदंडमिवापरं ॥२४॥ स तद्वत्तं मधव-
तासुरराजेन धीमता ॥ संदधे च सधर्मात्मा मुमोच च खरं प्रति ॥२५॥ स विमुक्तो महाबाणो निर्धात समनिःस्वनः ॥ रामेण धनुरायम्य
खरस्योरसि चापतत् ॥२६॥

मृत इत्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ मत्त इति ॥२२॥ आपतंतं ॥ बाणक्षेपावकाशो यथा न भवति तथोपर्यापतंतं खरं दृष्ट्वाऽत्यासत्तौ धनु-
र्व्यापारो न स्यादिति स्वशरीरे तद्गुधिरपातभियाच द्वित्रीणि पदानि त्वरितपदं न्यासो बाणं संदधे देव पृष्ठतोपासर्पत् ॥ अनेन महाबलत्वं खरस्योक्तं ॥ न ह्यन्यथा रामधनुश्छेदोऽ-
नंततद्वाणसहनं वासुशकं अतएवापे तद्वधाय विशिष्य स्वशक्तिरूपवैष्णवबाणग्रहणं ॥२३॥ ब्रह्मदंडमिव ब्रह्मास्त्रमिवामोघं ॥२४॥ मधवता दत्तमगस्यद्वारा ॥२५॥
धनुरायम्य विमुक्तः स खरस्योरस्य पतदित्यन्वयः ॥२६॥

आ० का०

॥४५॥